

„ODCZAROWYWANIE” SIEKACZA CENTRALNEGO

METODY, WSKAZANIA I TECHNIKI ZWIĄZANE Z ODBUDOWĄ SIEKACZA CENTRALNEGO

DEMYSTIFYING THE SINGLE CENTRAL METHODS, APPLICATIONS, AND TECHNIQUES TO CONQUER THE SINGLE CENTRAL

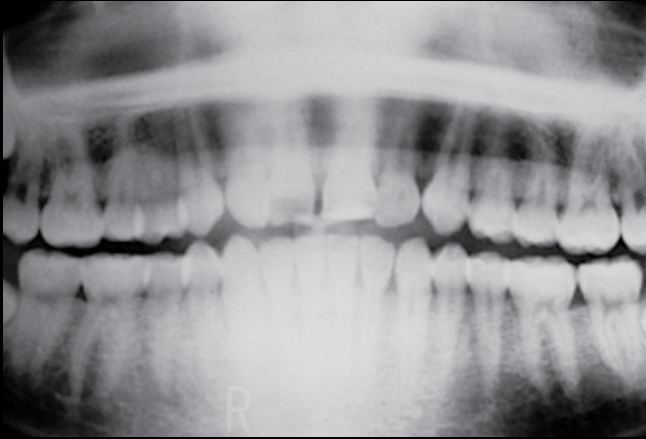
Joshua Polansky

Streszczenie

Siekacz centralny stanowi wyzwanie dla techników dentystycznych na całym świecie. Forma, wybór materiałów i ocena koloru są zazwyczaj tak zróżnicowane, że praca nad odbudową tego zęba nie należy do łatwych. Mimo że leczenie obejmuje tylko jeden ząb, wykonanie siekacza centralnego wymaga zebrania wielu informacji. Otwarta i jasna komunikacja pomiędzy pacjentem, technikiem dentystycznym i lekarzem jest pierwszym krokiem do sukcesu. Poniższy artykuł przedstawia inne czynniki, które mogą być pomocne w osiągnięciu pozytywnego wyniku leczenia, w przypadku trudnego i zniechęcającego siekacza centralnego.

Summary

The single central poses problems for technicians around the world. Form, material selection, and color are usually variables that make the task of restoring a single central very difficult. Restoring a single central requires allot of information even though only one tooth is to be restored. Open communication between the patient, technician, and Dr. is the first step to a successful restoration. The following article proposes the other variables that will help aid in the success of the daunting single central.

Ryc. 1:
Fig. 1:

Ryc. 2:
Fig. 2:

Ryc. 3:
Fig. 3:

Opis przypadku

W każdym przypadku, niezależnie od rozległości uzupełnienia, zespół stomatologiczny musi najpierw ustalić plan leczenia, umożliwiając osiągnięcie najlepszego możliwego wyniku. W tym przypadku uzgodniono, że nawet jeśli tylko jeden ząb wymaga odbudowy, leczenie ortodontyczne będzie pierwszym, niezbędnym krokiem w celu wykonania doskonałego uzupełnienia (ryc. 1). Po zakończonym leczeniu ortodontycznym uzyskano lepsze warunki do rozpoczęcia leczenia protetycznego (ryc. 2). Teraz, kiedy osiągnięto odpowiednie wyrównanie uzębienia w stosunku do zaplanowanych efektów lecze-

Ryc. 4:
Fig. 4:

Ryc. 5:
Fig. 5:

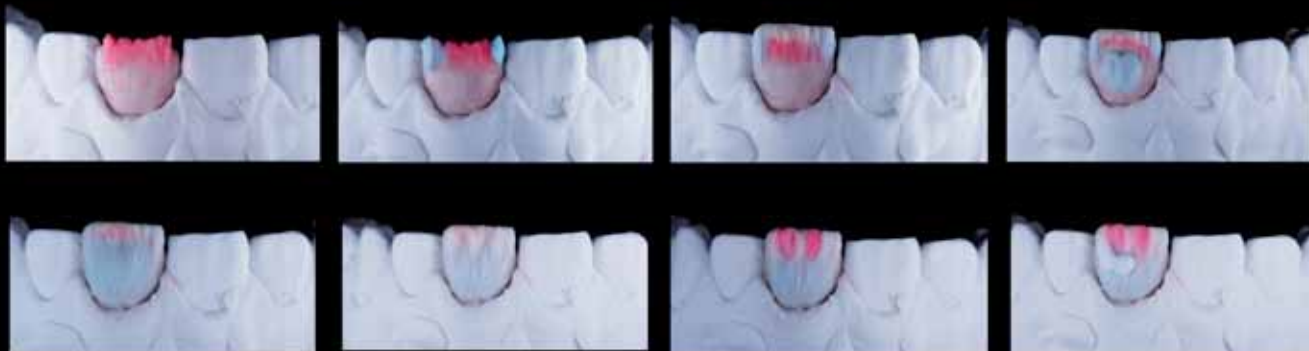
nia, istotne jest to, aby dokładnie przyjrzeć się strukturze odbudowywanego zęba (ryc. 3). Obraz wewnętrznych

warstw daje ogólny pogląd i stanowi cenne wskazówki dla technika dentystycznego (ryc. 4). Pozwala to technikowi dentystycznemu zobaczyć, jaki materiał może wykorzystać, a które miejsca należy „wyblokować”. W tym przypadku, przy minimalnej preparacji od strony policzkowej, jest oczywiste, że naturalny kolor filaru będzie wykorzystany, krawędź sieczna filaru przy krótszej preparacji będzie zamaskowana (ryc. 5).

Po wykonaniu modelu z masy ogniotrwałej (ryc. 6) roz-

Ryc. 6:
Fig. 6:

Ryc. 7:
Fig. 7:

Ryc. 8:
Fig. 8:

Ryc. 9:
Fig. 9:

Ryc. 10:
Fig. 10:

Ryc. 11:
Fig. 11:

Ryc. 12:
Fig. 12:

Ryc. 13:
Fig. 13:

Ryc. 14:
Fig. 14:

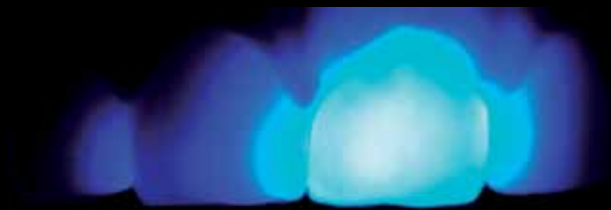

Ryc. 15:
Fig. 15:

poczęto nakładanie ceramiki GC Initial MC (ryc. 7). Krótszą linię preparacji w odcinku siecznym przedłużono za pomocą dentyn fluorescencyjnych, uzyskując płynne przejście filaru w uzupełnienie. Proces nakładania warstw ceramiki przebiega zawsze z zachowaniem należytej staranności (ryc. 8). Po pierwszym wypalaniu, kontury uzupełnienia opracowuje się przy użyciu instrumentów obrotowych (ryc. 9). Model powinno się obracać pod różnymi kątami i oświetlać różnymi rodzajami światła, aby dostrzec każdy szczegół. Po ostatecznym opracowaniu licówki glazuruje się ją. Często pomijanym etapem jest dostosowywanie uzupełnienia po glazurowaniu. Na podstawie posiadanych zdjęć technik dentystryczny powinien opracować i wypolerować licówkę do uzyskania prawidłowego połysku (ryc. 10). Nawet jeśli odcień uzupełnienia jest idealny, źle dobrany połysk może optycznie zmienić jego właściwości kolorystyczne. Po wypolerowaniu, brzeg licówki kontroluje się pod mikroskopem, odcina się licówkę z podstawy modelu za pomocą tarczy diamentowej, a resztki masy osłaniającej piaskuje się (ryc. 11).

Po wykończeniu licówki można ocenić wysoką precyzję dopasowania i perfekcyjną harmonię z naturalnym kolorem filaru (ryc. 12). Przyglądając się licówce widać wyraźnie, że starannie zadbano o właściwe wykorzystanie informacji dotyczących naturalnego koloru preparowanego zęba (ryc. 13).

Dodatkowa kontrola i ocena licówki odbywa się na słupku wykonanym z tworzywa opracowanego przez firmę Anaxdent, który ma kolor naturalnego filaru (ryc. 14). Pozwala to technikowi dentystrycznemu na porównanie ostatecznego koloru uzupełnienia w laboratorium. Przymiarka licówki w ustach pacjenta przeprowadzana jest z użyciem masła kakaowego (Coco butter) firmy GC. W nasyconym kolorystycznie obrazie można zaobserwować przyjmowanie koloru naturalnego zęba przez licówkę, co pomaga w osiągnięciu doskonałej harmonii jamy ustnej (ryc. 15). Po akceptacji licówka zostaje zacementowana (ryc. 16). Zdjęcia pozabiegowe mają istotne zna-

Ryc. 16:
Fig. 16:

Ryc. 17:
Fig. 17:

czenie nie tylko po to, by zobaczyć ostateczny rezultat, ale także by sprawdzić, czy nie popełniono błędów pod względem klinicznym. W tym przypadku, po zacementowaniu licówki, na zdjęciu można zauważyć resztkę cementu w obszarze marginesu preparacji, a także inną niespodziankę w ustach pacjenta (ryc. 17). Po zakończeniu leczenia zdjęcia pomagają ocenić ostateczny wynik terapii. Wykorzystując różne rodzaje oświetlenia, można wyraźnie zaobserwować, czy efekt pracy to sukces czy porażka. W tym celu wykonuje się zdjęcie z dwupalmikową lampą błyskową w świetle odbitym, w świetle rozproszonym oraz zdjęcie z filtrem polaryzacyjnym (ryc. 18). Odbudowa powinna wyglądać harmonijnie przy

Ryc. 18:
Fig. 18:

Ryc. 19:
Fig. 19:

Ryc. 20:
Fig. 20:

Ryc. 21:
Fig. 21:

obserwacji ze wszystkich stron (ryc.19-21). Wprawdzie w kolejnych etapach wykazano wiele zaangażowania przy odbudowie jednego zęba, jednak warto porównać zdjęcia „przed” i „po”, żeby lepiej zrozumieć przebieg pracy (ryc. 22). Na koniec... pacjent docenia podjęty wysiłek i w efekcie zaczyna podchodzić emocjonalnie do wykonanego uzupełnienia (ryc. 23). Tym samym pacjent staje się żywą reklamą umiejętności zespołu stomatologicznego i reprezentuje poziom jego wiedzy i kwalifikacji (ryc. 24). **DD**

Ryc. 22:
Fig. 22:

Ryc. 23:
Fig. 23:

Ryc. 24:
Fig. 24: